

ОСНОВНІ ЗАГРОЗИ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ДЛЯ РОЗИТКУ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Толок А.В., гр. МЕВ-18

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **І.І. Помінова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Стрімкий розвиток цифровізації стає джерелом не лише нових можливостей, але й серйозних загроз і проблем для розвитку світової економіки.

У нових умовах переваги в результаті технологічних і цифрових інновацій отримують тільки ті країни, в яких розвиваються, взаємодіють, удосконалюються і зростають усі складові економіки. Саме тому сучасний етап розвитку багатьох країн, пов'язаний з базальтернативною пошуку та переходу на цифрову модель економічного розвитку.

На думку багатьох експертів, однією із загроз цифровізації стає стрімке збільшення цифрових розривів, що створюють небезпеку дедалі більшого відставання країн, що розвиваються. Сьогодні спостерігаються швидкі темпи реіндустріалізації технологічно розвинутих країн на нових підставах (адитивні технології (3D-друк), робототехніка, відновлювальна енергетика тощо), а це майже не залишає шансу малорозвинутих економікам. «Бар'єр складності» може створити більш масштабний розрив між країнами і регіонами, ніж всі відомі досі (такі як «цифровий розрив», глобальна нерівність у доходах або поділ «Північ і Південь»).

Не менш суперечливими є і соціально-економічні наслідки цифровізації. Сучасний глобальний ринок праці піддається перманентному впливу інформаційних технологій. Об'єктивні процеси автоматизації, навіть за умови їх стримання урядами та суспільством, набиратимуть прискорення і цілком можливо досягнуть тієї межі, коли для підтримки всієї світової системи виробництва та логістики виявиться достатньо лише кількох мільйонів висококваліфікованих професіоналів. У цьому сенсі скорочення доступних робочих місць у світовій економіці, поява цілого класу «зайвих» людей, тотальне перенавчання персоналу, руйнування звичних механізмів «гарантій майбутнього» (гідної пенсії, гарантованого соціального захисту тощо) – цілком можна оцінити як революційні зміни у сфері зайнятості.

За оцінками, зараз в жодній країні немає офіційно прийнятої стратегії адаптації до майбутніх змін, а уряди намагаються розробити ефективні стратегії стосовно цифрової економіки в умовах мінливості.